

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 1 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo — Hiszpania) — Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac) przeciwko Administración del Estado i in.

(Sprawa C-484/10) ⁽¹⁾

(Swobodny przepływ towarów — Ograniczenia ilościowe i środki o skutku równoważnym — Dyrektywa 89/106/EWG — Wyroby budowlane — Normy niezharmonizowane — Znaki jakości — Wymogi odnoszące się do jednostek certyfikujących)

(2012/C 118/07)

Język postępowania: hiszpański

Sąd krajowy

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Asociación para la Calidad de los Forjados (Ascafor), Asociación de Importadores y Distribuidores de Acero para la Construcción (Asidac)

Strona pozwana: Administración del Estado, Calidad Siderúrgica SL, Colegio de Ingenieros Técnicos Industriales, Asociación Española de Normalización y Certificación (AENOR), Consejo General de Colegios Oficiales de Aparejadores y Arquitectos Técnicos, Asociación de Investigación de las Industrias de la Construcción (Aidico) Instituto Tecnológico de la Construcción, Asociación Nacional Española de Fabricantes de Hormigón Preparado (Anefhop), Ferrovial Agromán SA, Agrupación de Fabricantes de Cemento de España (Oficemen), Asociación de Aceros Corrugados Reglamentarios y su Tecnología y Calidad (Acerteq)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunal Supremo — Wykładnia art. 28 i 30 WE (obecnie art. 34 i 36 TFUE) — Wyroby budowlane — Wyroby niewymienione w zharmonizowanych przepisach takich jak przewidziane przez dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.U. 1989, L 40, s. 12) — Dopuszczenie do obrotu uzależnione od wyższego znaku jakości lub certyfikatu wydanego zgodnie z procedurami spełniającymi szczególne warunki równoważne z warunkami wymaganymi przez organy krajowe lub od wcześniejszego zatwierdzenia rzeczonych procedur, pomimo iż znak ten został już uzyskany w państwie członkowskim pochodzenia.

Sentencja

Artykuły 34 TFUE i 36 TFUE należy interpretować w ten sposób, że wymogi ustanowione w art. 81 instrukcji dotyczącej betonu strukturalnego (EHE-08) zatwierdzonej dekretem królewskim 1247/08 z dnia 18 lipca 2008 r., w związku z załącznikiem nr 19 do tej instrukcji, w celu umożliwienia oficjalnego uznawania świadectw potwierdzających poziom jakości stali do zbrojenia betonu, wystawianych w państwie członkowskim innym niż Królestwo Hiszpanii, stanowią przeszkodę w swobodnym przepływie towarów. Przeszkoda taka może być uzasadniona celem ochrony zdrowia i życia ludzi, o ile ustanowione wymogi nie są surowsze niż minimalne standardy, których spełnienie wymagane jest po to, aby stal do zbrojenia betonu mogła być używana w Hiszpanii. W takim wypadku zadaniem sądu krajowego jest zbadanie — w sytuacji gdy podmiot wystawiający świadectwo jakości, które ma zostać oficjalnie uznane w Hiszpanii, ma charakter organu zatwierdzonego w rozumieniu dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych, zmienionej dyrektywą Rady 93/68/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. — które z tych wymogów wykraczają poza to, co konieczne do realizacji celu ochrony zdrowia i życia ludzi.

ralnego (EHE-08) zatwierdzonej dekretem królewskim 1247/08 z dnia 18 lipca 2008 r., w związku z załącznikiem nr 19 do tej instrukcji, w celu umożliwienia oficjalnego uznawania świadectw potwierdzających poziom jakości stali do zbrojenia betonu, wystawianych w państwie członkowskim innym niż Królestwo Hiszpanii, stanowią przeszkodę w swobodnym przepływie towarów. Przeszkoda taka może być uzasadniona celem ochrony zdrowia i życia ludzi, o ile ustanowione wymogi nie są surowsze niż minimalne standardy, których spełnienie wymagane jest po to, aby stal do zbrojenia betonu mogła być używana w Hiszpanii. W takim wypadku zadaniem sądu krajowego jest zbadanie — w sytuacji gdy podmiot wystawiający świadectwo jakości, które ma zostać oficjalnie uznane w Hiszpanii, ma charakter organu zatwierdzonego w rozumieniu dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych, zmienionej dyrektywą Rady 93/68/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. — które z tych wymogów wykraczają poza to, co konieczne do realizacji celu ochrony zdrowia i życia ludzi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 1 marca 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — Football Dataco Ltd i in. przeciwko Yahoo UK Limited i in.

(Sprawa C-604/10) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 96/9/WE — Ochrona prawna baz danych — Prawo autorskie — Terminarze meczów ligowych piłki nożnej)

(2012/C 118/08)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Football Dataco Ltd, Football Association Premier League Ltd, Football League Limited, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League, PA Sport UK Ltd

Strona pozwana: Yahoo UK Limited, Stan James (Abingdon) Limited, Stan James PLC, Enetpulse APS

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal Zjednoczone Królestwo — Wykładnia art. 3 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20) — Pojęcie baz danych, które z powodu wyboru lub uporządkowania ich zawartości stanowią własną intelektualną twórczość autora — Zinformatyzowane katalogi meczów piłki nożnej planowanych w kolejnym sezonie

Sentencja

1) Wykładni art. 3 ust. 1 dyrektywy 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych należy dokonywać w ten sposób, że „baza danych” w rozumieniu art. 1 ust. 2 tej dyrektywy jest chroniona prawem autorskim ustanowionym w tej dyrektywie, pod warunkiem że wybór lub uporządkowanie danych, które ta baza zawiera, stanowi oryginalny wyraz swobody twórczej autora bazy danych, a dokonanie oceny w tym zakresie należy do sądu krajowego.

W rezultacie:

- wysiłek intelektualny i umiejętności wykorzystane przy tworzeniu rzeczonych danych nie są istotne w celu ustalenia, czy możliwe jest objęcie wskazanej bazy danych ochroną z tytułu tego prawa;
- nie ma znaczenia w tym względzie, czy wybór lub uporządkowanie tych danych obejmuje bądź nie nadanie im dużego znaczenia oraz
- znaczący nakład pracy i duże umiejętności wymagane do stworzenia tej bazy nie mogą jako takie uzasadniać takiej ochrony, jeżeli nie odznaczają się żadną oryginalnością w wyborze lub uporządkowaniu danych, które ta baza danych zawiera.

2) Wykładni dyrektywy 96/6 należy dokonywać w ten sposób, że z zastrzeżeniem przepisu przejściowego zawartego w jej art. 14 ust. 2, dyrektywa ta sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, które przyznają bazom danych objętym definicją zawartą w jej art. 1 ust. 2 ochronę prawa autorskiego uzależnioną od innych przesłanek niż przesłanki przewidziane w jej art. 3 ust. 1.

(¹) Dz.U. C 89 z 19.3.2011

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 28 lutego 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL przeciwko Région wallonne

(Sprawa C-41/11) (¹)

(Ochrona środowiska naturalnego — Dyrektywa 2001/42/WE — Artykuły 2 i 3 — Ocena wpływu niektórych planów i programów na środowisko — Ochrona wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego — Plan lub program — Brak wcześniejszej oceny wpływu na środowisko — Stwierdzenie nieważności planu lub programu — Możliwość utrzymania w mocy skutków prawnych planu lub programu — Przesłanki)

(2012/C 118/09)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Terre wallonne ASBL

Strona pozwana: Région wallonne

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Conseil d'État (Belgia) — Ocena wpływu określonych planów i programów na środowisko — Ochrona wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzenia rolniczego — Stwierdzenie nieważności aktu prawa krajowego uznanego za niezgodny z dyrektywą 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197, s. 30) — Możliwość utrzymania w mocy skutków prawnych tego aktu przez krótki okres

Sentencja

W sytuacji gdy do sądu krajowego wpływa, na podstawie prawa krajowego, skarga o stwierdzenie nieważności krajowego aktu prawnego, stanowiącego „plan” lub „program” w rozumieniu dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, oraz gdy sąd ten stwierdza, że taki „plan” lub „program” został przyjęty z naruszeniem przewidzianego tą dyrektywą obowiązku dokonania wcześniejszej oceny wpływu na środowisko, sąd ten jest zobowiązany podjąć wszelkie środki o charakterze ogólnym lub szczególnym, przewidziane przez jego prawo krajowe, aby usunąć brak takiej oceny, w tym ewentualnie zawiesić lub uchylić zaskarżony „plan” lub „program”. Mając jednak na względzie szczególne okoliczności sprawy przed sądem krajowym, dopuszczalne jest, by sąd ten, tytułem wyjątku, posłużył się przepisem krajowym umożliwiającym mu utrzymanie w mocy niektórych skutków krajowego aktu prawnego, o ile:

— ten krajowy akt prawny stanowi prawidłowy środek transpozycji dyrektywy 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. dotyczącej ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego;

— wydanie i wejście w życie nowego krajowego aktu prawnego stanowiącego program działania w rozumieniu art. 5 tej dyrektywy nie pozwoli na uniknięcie szkodliwych skutków dla środowiska wynikających ze stwierdzenia nieważności zaskarżonego aktu prawnego;

— stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu prawnego skutkowałoby stworzeniem luki prawnej w zakresie transpozycji dyrektywy 91/676, co mogłoby być bardziej szkodliwe dla środowiska, w tym sensie, że stwierdzenie nieważności wspomnianego aktu oznaczałoby mniejszą ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzenia rolniczego, pozostając tym samym w sprzeczności z podstawowym celem tej dyrektywy;

— utrzymanie, tytułem wyjątku, skutków takiego aktu prawnego odnosi się wyłącznie do okresu ściśle niezbędnego do przyjęcia środków pozwalających na usunięcie stwierdzonej nieprawidłowości.

(¹) Dz.U. C 113 z 9.4.2011.